
Jeroni Pujades - Coronica

Autor:

Data de publicació: 09-05-2004

Jeroni Pujades va néixer a Barcelona, al carrer de Sant Honorat. Era fill del figuerenc Miquel Pujades, síndic de la vila reial i que fou doctor en lleis. Del matrimoni de Miquel amb Elisabet Moner, nasqueren dos fills: Miquel, el major, que fou prevere de la catedral de Barcelona, i Jeroni. Jeroni heretà del seu pare l'afecció per les lleis, i l'any 1585, amb disset anys, realitzava ja estudis superiors a la Universitat de Lleida, on es doctorà en dret civil i canònic l'any 1591, a l'edat de vint-i-tres anys. Llavors, passà a viure a Barcelona, on obtingué la càtedra de dret canònic a la Universitat de Barcelona

Jeroni Pujades

Biografia

Naixement

1568 (Gregorià)

Barcelona

Mort

1635 (66/67 anys)

Activitat

Ocupació

Ocupador
Universitat de Barcelona

Jeroni Pujades (Barcelona, 1568 - Castelló d'Empúries, 1635) va ser un historiador, cronista i advocat barceloní.

Contingut

- 1 Biografia
- 2 Bibliografia
- 3 Enllaços externs
- 4 Referències

Biografia

Jeroni Pujades va néixer a Barcelona, al carrer de Sant Honorat. Era fill del figuerenc Miquel Pujades, síndic de la vila reial i que fou doctor en lleis. Del matrimoni de Miquel amb Elisabet Moner, nasqueren dos fills: Miquel, el major, que fou prevere de la catedral de Barcelona, i Jeroni. Jeroni heretà del seu pare l'afecció per les lleis, i l'any 1585, amb disset anys, realitzava ja estudis superiors a la Universitat de Lleida, on es doctorà en dret civil i canònic l'any 1591, a l'edat de vint-i-tres anys. Llavors, passà a viure a Barcelona, on obtingué la càtedra de dret canònic a la Universitat de Barcelona

Dietari (1606-1610) de Jeroni Pujades

L'any 1592 es va casar per primera vegada, amb Elisabet, filla de Bernat Roig, de Mataró, doctor del Reial Consell Civil. D'aquest matrimoni va tenir nou fills, dels quals únicament li sobrevisqueren quatre. L'any 1598 Pujades resideix a Perpinyà, on, allotjat a l'hostal de la Corona, esmenta una qüestió d'espionatge a favor dels francesos, en què alternà com a persona de respecte. Durant aquests anys, malgrat tenir la residència habitual a Barcelona, es desplaçà ocasionalment a diversos llocs: a Terrassa, a Perpinyà, a Manresa, a l'Empordà...

L'any 1600 es produeix un fet important: Jeroni Pujades comença el Dietari, gràcies al qual hem pogut conèixer molts aspectes interessants de la seva biografia i del seu temps. Pujades exercí la professió de professor a la Universitat de Barcelona, que compaginà amb una intensa dedicació al dret i a la política (fou membre del Consell de Cent barceloní i oïdor de l'Audiència a Castelló d'Empúries). Advocat, jurista i historiador, també exercí de pèrit. L'ampla consideració social de què arribà a gaudir aquells anys segurament fou el que motivà que l'any 1604 Joana d'Aragó, duquessa de Cardona i comtessa d'Empúries, el nomenés assessor i comissari general del Comtat d'Empúries. Així doncs, Pujades tornà a la terra dels seus avantpassats, instal·lant-se a Castelló d'Empúries.

Mig any després d'haver mort la seva primera muller, Jeroni es tornà a casar, aquesta vegada amb una donzella castellanina de nom Salvadora. D'aquest segon matrimoni, Jeroni Pujades va tenir deu fills més.

El renom que va cobrar per haver estat sol·licitat com a advocat del Consell de Cent i del Trentenari a la ciutat comtal, va fer que la Universitat l'elevés a la categoria d'advocat de la vila. Amb la mort de la comtessa, però, espirà el càrrec d'assessor després d'haver-lo exercit durant tres anys i vuit mesos. Pocs dies després li fou ofert l'ofici d'advocat fiscal del comtat d'Empúries. Pujades, tot primer, no volia acceptar el càrrec a causa d'haver estat assessor i comissari

general, però don Lluís (germà i procurador general del comte) per una banda, i el pare i el germà de la seva primera esposa, per una altra, el feren decidir a contràcor. Pujades, durant el temps que havia estat assessor, havia defensat el patrimoni del comte, i això li havia generat alguns enemics. Per això no durà gaire en l'ofici: fins al 16 de gener de l'any següent.

Crònica Universal del Principat de Catalunya (1609) de Jeroni Pujades

De 1609 és l'edició del primer dels tres llibres (i l'únic escrit en català) titulats Crònica universal del Principat de Catalunya. En ell hi recull un sonet d'un monje anònim, del qual el darrer vers lloa la llengua catalana: «Pus parl'en cathala. Deu li'n don Gloria».

Després d'una etapa a Barcelona, de la qual gairebé no en sabem res, la família Pujades va retornar a Castelló d'Empúries (1623). A Castelló, Pujades trobà una excel·lent acollida, i jurà el càrrec d'assessor de la Capitania general de la fortalesa de Roses i de tot el partit de l'Empordà, amb la qual cosa hagué de repartir el temps entre Castelló i Barcelona. Aquells anys, Catalunya ja es trobava immersa en l'ambient de crisi general que s'havia anat aguditzant els últims temps a tot l'occident cristià. Els enfrontaments entre França i Espanya acabaren en guerra oberta, i Catalunya, que estava al bell mig del tauler polític, es trobà a mercè dels interessos contraposats de Richelieu i d'Olivares. Ja res no podia impedir la tragèdia de 1640. La participació pública de Pujades durant aquells anys d'agitació havia estat ben manifesta, però la seva naturalesa feble i malaltissa, que el tenia sovint llargues temporades enllitat, va impedir-li de viure els tristos esdeveniments de la Guerra dels Segadors.

Jeroni Pujades morí a Castelló d'Empúries el 7 de gener de 1635, a l'edat de 67 anys. El seu cos fou traslladat al convent de Sant Francesc i enterrat en el vas familiar davant l'altar de la Concepció. Les restes se'n perderen, com la tomba; la làpida es va trobar a la casa Bosch i Aymerich de Castelló.[1]

El carrer de Pujades, a Barcelona, fou anomenat en honor seu.

Bibliografia

Miquel Pujol i Canelles, "Aportació a la biografia de Jeroni Pujades: una biblioteca particular de començaments del segle XVII", *Annals de l'Institut d'Estudis Empordanesos*, 18 (1985), 97-248

Torres i Amat, Fèlix. *Memorias para ayudar a formar un diccionario crítico de los escritores catalanes y dar alguna idea de la antigua y moderna literatura de Cataluña* (en castellà). Barcelona: Imprenta de J. Verdaguer, 1836, p. 509-515 [Consulta: 18 octubre 2013].

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: **Jeroni Pujades**

La Crónica Universal del Principat de Catalunya (1609), de Jeroni Pujades, on-line.

LA CORÓNICA UNIVERSAL DEL PRINCIPADO DE CATALUÑA DE JERONI PUJADES, UNA OBRA INTERPOLADA? per E. Miralles - PDF.

Ajuntament de Castelló d'Empúries-Beca Jeroni Pujades.

Llibre en PDF a Google Llibres

Referències

Registres d'autoritat

WorldCat

BNE: XX1078823

BNF: cb12748523f

GND: 12896104X

LCCN: no2010114084

VIAF: 39502890

ISNI: 0000 0000 8118 5350

Bases d'informació

DLC: 53276

GEC: 0053276